

ACC. N:R M. 9049:1-14.

Landskap: Småland Upptecknat av: Fredrik Johnson
Härad: L. Möre Adress: Postfack 70, Växjö
Socken: Medelby Berättat av: _____
Uppteckningsår: inlämn. 1943. Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Phil. dr. i. g. från tilltalsföreläsningens första skede.

Det orda och det goda.

En sammanfattning av egen erfarenhet

H. 1912

Om en berättelse vill jag illustrera med en
ekstremstil och framför den en reaktion och yster
het, som skapar sig i sträcktarna, och en re-
aktion som håller som håller i förmånen, ja det
att när som helst bärta förmånen och tvin-
at skogen och samma vägar för, utveckling
i världen kan inget mänskligt förhållande.

Det kan vara en uppgift att kända tillräk-
na och det när den första bilen trafikerade
våra landsvägar, och de reiser som de uttrycker
är att minne för livet. Jag hade stationerat
mig för att bli en biltrafik i en byggnad i det
östra. De vägar som de var tillämpliga för bil-
trafik, var endast landsvägarna, och de st. h. h. h. h.
Jag var följande för att biltrafik, och hade
på dessa vägar, blev det stämning och stora löse-
het för rederierna ville även följande på det
fiktiva. Hörde man på byggnaderna var borden och
en med en marta avett. Med ett bords en gång
en landstigning och hade till mig. Du kan du nu
oväntat se du högt till och stämningen kända
ars. Jag uppgift till honom om att vi ska väja ha,
na vid kända i stället för att stämningen den. Om
det var lättare sagt av gjort. Hörde stämningen
na kända rika kända utau stämningen den på de

købt, og kætjernerne bemærkede en med sådan omvigelse at de formligens vilde sætte styret for at biskopstiftensmødet foreværdningen, at min hært kom ingen mæinmisterne for første og til. Efter jeg afbrød mig at bekale de end jeg af for den første hilde var de vilde og lomme kærde i min hand under forhøyring af kærde de og spinge ifra mig og jeg finge bekale skalde for jeg har det første hende hærde som jeg mødt med hiden uden at nogen skalde thet. Det var en et tilfælde, jeg møtte en hærstiftensfoged skannede i fraen stiftens, som bestod af fra prestene, man de hustru som varit i høyringen en kongedag, men den var noget berøstet, mødet skedde thet skæfær for kunststok, på store landbræger, som honden fik i hiden skannede har kærde, kærde kænnerne. vagnene, neste sig påtlæse, viden med kærde kærde og rørdede, stætte din gæst. Under de na mærdet hade hans hustru forsyndt af vagnen for stod hvar med hiden på kænnerne på, og min kærde sig, at det af var nogen lare, thet aien har stætte, og hustru sætte sig op i nner, eller de kom stættænner, Bælden kog ka i kænner, kærde vænde og sætte af i thet, ka ramlede af, og hustru tog sig i kænner sætte vike upstod, men mannen thet ostæde, kærde spang op på freestokket og fastnede med vagnen på det stættel, som af væst og hilde skæde i vid mærdet tilfælden, og efter sa seles var sammal og thet, hørde kærde af seles

och blev helt fri vagn och sele och packats
 till nitida lopp på marknadsplatsten, där
 slutligen blev fasttagen, och jag körd ^{fram} med
 bilen för ett paraply på ryggen, grunnet nog
 ofta mitt paraply! ofta mitt paraply! Jag hade
 kommit utgå rygg i bilen för att hålla henne i
 händer, och efter som det gick så galek lämnar
 jag henne att betala läkareundersökningen
 för henne. När jag en stund senare fick ha
 av mannen, frågade jag honom hur det stod,
 med främ, svarade han, förvisat är det inget
 fara med, men vagn och sele gick i smält, och
 var för bråkig hade jag, men hade ni kallat i hä-
 hade detta aldrig ställt, jag har lärt en hur
 betala slaktare, men vagn och sele för ni går
 pröva och när jag ringde slaktaren och frågade hur
 stod till med praktiken, svarade slaktaren att ho-
 ej kaget någon skada, såret som fick var ruddat
 en rige i huden, men icke har kunde undvika
 henne, måste han först rätta henne i halsen,
 han hade säkerhet aldrig bråkade sig när på de se-
 naste tio åren, och skadorna blev 12 kr. och
 mannen som åter körd med sina barn
 vagn och sele, till smeden och sadelmakaren
 han att jag skulle betala reparatörerna, men
 dessa svarade honom att det blir säkert belön-
 det, och som slaktaren hände vid den påstådda
 den och sadelmakares belöde, var detta även till
 till olycksbänningen, och jag förklarade för honom

och som för mig ett sådant verk, men det gredo
i flera hundra, än hund det gjorde, och det kille
en för att kataras separationerna i vagn och det
hittade han och det gjorde. Ögonen kiel senare möte
fag samma personen, men då det blev länge av
nagaren och höll häftet, och då kunde vi mötas och
något minnelse. Det var ständigt en härd stiel på
vagnarna med alla dessa hästhyggs. Men ett kille
kunde det en kille med ett möte med en hästhyg
och hästhygerna kataras separationerna och stiel
här och det killekade och kunnade i det verk, här
fick ett den kille och möte stiel på pulken, och
den ägare gjorde 1900 år. För hästen, kile att ha
färd var välkomne till ögheten. Ögheten kunde ögheten
förstörde en det för att rida gamla hästar kataras
men fag möte en för en hästhyg och hästhygerna,
och kataras. Fag kunnade kile och stiel en för
att de hästen kile, men hästhygerna förstörde kile
den näst på kile, i kile som han var för ha
i att kile stiel kile, fag fag hästen i kile,
och kile hästen kile, men då kile kile
kile och kile kile hästen och kile. Ögheten
och kile hästen, fag gjorde kile och kile. Ögheten
kile kile, men han kile kile med att
kile och kile kile, kile med att
fag att kile kile kile kile, kile kile
kile kile kile kile, fag fag fag i kile,
och kile kile kile och kile kile kile
kile. Ögheten kile som kile med kile

viel tillfälligt. Förklarade för honom, att den som
här på ett sådant sätt, var de 9 viliga att
åka med, utom äkte med mig i bilen till
Dessa hästhyttan var ständigt en stor far
både för den själva och för bilisten. Vid ett
kylfälle stod en häst bunden vid ett staket
med vägranlar, hästen visade 9 misstänke reke
till rädsla, jag gjorde sakta fram, när jag var
vid sidan av hästen, såg denne ett hopp för
att, sele och grumma svart, märk av skolorna
trappor, hästen var lös och skulle förkropt
i vilts stens utlöster vägen, men förmannen
my och hägrade till att han en vägen fram
och höll fast hästen, tills en person kom i
med mig i bilen sprang de och höll hästen
stark hade de dragit vägen med förmannen
cirka 50 meter. 9 det samma kom hästens 9
utspinnande från närmaste hus, med och 9
satt över hästskolarna och hägrade som som
thall betala selet. Jag hägrade vad den kom
den kostar 10 kr. så här, den skulle jag betala.
de den personen som äkte med mig i bilen o
sammade honom en 10 kr. selet. 9e personen
kom varit vilts till olyckan ropade efter
hestens 9are, det var han att de fick pengor
till en ny sele, så vägen mera tillgripa för
ma i olycka för olika gamla selet. Vid ett h
fälla häde jag en bekväm som skulle betala
till förra föreläsningen som var ett inderstift.

dag och efter som det var frost kiel föruck var vi
 och presterna själva ville avlägga ett besök på
 prästen, innan han reste från orten, hade han
 bestämt en söndag för denna besök, där vi,
 mig till prästen uppmått vi var då i några
 minuter, och förskulle därmed till närmaste för
 nästkommande, där min vän skulle förskaffa mig
 kläder, men innan vi kom till stationen fick
 jag en missmaktstening, och fick stanna för
 att byta ringar, medan vi höll på därmed
 kom ett hälsningskort som tillhörde det inder.
 förklarar som var min väns första förälskan
 och i styckten ärke en bekant som hade sett
 att, där vi besökte prästen, och hade där näst
 ut att för mig var efter på för mig vara med
 på en förnimmelag på förmiddagen. Efter
 vi fick ringen blev förskulle vi var vara och
 förskulle förskulle hälsningskortet utelämnat, men
 när han var oss förskulle, skulle han stå
 vänta på mig på prästen, det skulle med att
 hästen föll i stenen, och han kunde ej för höll på
 hästen, stark och varm för från fram till på
 på vägen, till slut vilde vägen i skicket
 hästen förskulle till närmaste gård där han
 blev fastslagen, prästen själva fick äta till
 skottarna, och med närmaste undersökning visade
 det sig att flera skott var brukt. Efter om
 me resa fick prästen själva klädd till vägs.
 flera veckor, men någon förmiddag fick han inte vara med o

Gladan var den olyckan, och det kunde ju finnas
 något begrepp om att komma hem till sin
 men när strämlings och ansträngs kunskap hade
 faktiskt varit beslut i saken, hade jag ju sin
 vis strämling. Håsten med bilen, och de fler
 torer som skulle med mig i bilen hade ha
 re inte det någon tröst som skulle. De
 personerna fråga använde att ha fått sin
 de håsten, druck efter vi var förhållanden
 och kunde redan gå till att hålla håsten ut
 men till i stället. Det kunde även efter att
 hastigheten varade mitt framför bilen, icke
 man kann av och hålla håsterna och de de
 förbi bilen. Håsterna förstås på alla sätt
 strämlingarna sina håsten för att göra till
 som så varit som möjligt för bilen, efter
 hast och fordon på vägen var det håsten
 till att komma den att flytta sig så mycket
 så hade vägen den för. Vid ett tillfälle
 så en kunde till mig, om jag skulle till
 jag allt trota om, så det blev stopp för den
 att vara vägen fram och strämlingarna håsten
 med bilen och motorcyklar. Men det tyckte
 var allt för mycket sak, och mycket
 honom om att om min hade till mig till
 1000 år kan vi inte göra något åt den saken
 för den saken kommer att vi för när i en
 kant och hålla och håsten och ingen människa
 ser efter en. Och den saken kan redan komma
 och man förstå bilen som till en flytta och
 någon annan önskar plats med till den de

hittillandets förtämling fring bilens, jag köpte
en familj en gång från Kjöpsen till en kyrka
på landet en söndag, när vi kom och under
de tiden vi var där var det förtämling fring
bilens, och under hemstaden gästade en av
mångas slantar som var i den äldre vägen
kände att mannen tillade på henne. Det
är en förtämling som tillade på och fring
på en, jag sade, det är säkerst den första i
den som varit där, så under på det, som var
gen, men den riktiga nog kätte från vad de
de på. Men den äldre generationen skäpplade vi
hittillandets, så var det riktiga motstånd med den
nyttiga generationen, Den som först visade sig
utifrån var barnen i skolstaden. Deras
barnstaden hade ej den frimodiga anseendet
satt sin prägel på, utan deras samhälle sig och
ville äka en fring runt Kjöpsen för 25 år
och var det någon som ej var skadad i hatten, nu
man lät förtämling var den blivande, och när de
lätte om, att bekata mästa fring vi skäpplade
tillhande deras små barnstaden, och många från
jag mötte dem, och de små flickorna så var
fring, och förtämling lyfte alltså på mörtarna,
denne på frimodiga som fringarna med
frimodiga, för att äka en blivande, men när det
med skäpplandets var den förtämling, inga
ville lita att de varit riktiga och äkt till, och
det tog flera år innan skäpplandets antillade till

M. 9049:7.

L
för sinna nerom. Det är allt för stor risk att ska
vara den allmänna meningens, och inget verkligt ska
vara, så aldrig rätt för mig själv i något till. hade
stora förtärlighet. Jag hade väl ett tillfälle en viss
kvantitet, som följde på måndag på ett hotell. Plöjde
sätter som förberedades fanns även kaffet, och
verksamheterna liksom de och nöjda kaffet, allt
som, kan det allt gick så långt i konsten och
att utförande ska att vara starkare, och kan
halla kontinueras. Vi som ska bit på väl utgjord
varade jag. När jag väl ett tillfälle hade jag en
hade en förtärlighet för enlades en dans och i
i Paris i London, som skänker sådana möter fram
sågades detta om en minnelse i någon bländ
den som var deras enda syfte. När jag kom med
den kunde finnas sig mot tiden, och följde hela
frista en alla händelser. Däremot liksom jag ~~och~~ i tiden
för stora besök, för som var fullständigt och
men fortfarande fram i ett steg och allt vad tyger
finns sål fram för tiden och för, och skulle ha
men i tiden tyger jag ständigt på mig mot
och signatade på mötet där det tillräckligt med
de med finens var, och tillräckligt jag en
kunde väl, men efter den ~~stora~~ försämrade som
kunna stark för, följde naturligt för i tyger
tycker ut som på tillräckligt tyger, och mig
tyger så starkt och alla till på finens var, så
de som till ett tillfälle, och jag ett steg i
och de tyger jag på ett så som med tiden
fick finens efter att men finens tyger efter till
och förtärlighet så tillräckligt på som

M. 9043:10.

10
Läste höfsta part på titeln och fvisens mersta
ge skiden. Skole damen ej fått träffa i rätta
klädet, hade sakets en allvarlig olycka inträ
och damen blivit iakttagen av fvisens fag
med ett tillfälle i ett vackert och högt
vid en park, och mind samhällets krole en
mal grumma i en skuga invid vagnstegen, men
för skugan fanns inget skrek, och med ardet
därav var det långtids att vänta med bilens
förskugga. Första gången jag väntade med bilen
frånför skogen vidade betunnas sig ej, men en
gångens jag väntade med bilen frånför hemmet,
kom hon ut på trappan, och var fullständigt be
nign. och i så sin sinnes, och tveck, och tveck, och
de, hon inte hit med den där halvskettan, och
luktan illa och oläsa och kneller som den hade,
men ni stora gången blev ni olyckliga. Och jag fört
se för som möjligt var. Den mått bekämpansvaret
och jag varik med om var jag måste att ha
skjuts, där en 16 års flicka höjde hästen, och bröts
hemme i vagnen och medlen och hade en boken,
ha på två år i händer, och bröts hästhyggen
hade hennes som som var 18 år jag skannade bilen,
hän skidtes. Försthyggen skannade och och,
han skatade skinnarna hästen skod tillta, som
skod bröts och skod sin cykel, som var det här
han hade, men hade ej förskänt till att hålla
och han hästen vänta till på vägen och skannas,
men, och skallade sig med en grind på en rät
vid vagnstegen, men vagnen vänta ej i skod
den förskänt, och höjde skidta, och meda

hästen vägrade hade han kastat den lilla stien
 i väggen, och slagit an vapnen, det vara vapnet
 piet, över stiernas ben och den lilla stiernan
 kastades bruket, och fick fara till skansens, de
 som fick tjuga en längre tid, men den och den
 öfverställd. Men han g' anstak än beklaga att
 som utspelades utspelar vägnarna, öfver begeren
 att höra en häst fanns ej, och var bara att det
 ej i vapnen och inte i väggen, och gamla, hära
 det vilte, hästen fick stå sig själv. ~~Det~~
 vilte ~~den~~ gäddade det i vägen vägen, de får
 va greta och underställa den, och var far ni
 och ~~stämde~~ ^{med en liten} om. En ande man gick till mynnan
 för platon och vilte förhålla. Vilkommer du på
 maktelid. Han beklagade sig, att det stötte honom,
 han g' kunde vara. Att höra till på gatorna mot
 och stora locket med, och med en vil vägen vara i
 förhållad. Men som det g' var i lag förhållad, at
 för till ärens maktelid kunde han g' göra något
 den tiden, utan ni kan beklagad något och det
 kunniges land. Inhärtad för vilthafviken den så
 migom att stora. Med de lathafviken som sedan
 användades i städer, kunniges, kunniges och
 kunniges, ingick det vilthafviken i kunniges
 och vilthafviken med stora lathafviken, och
 att tiden gick utan utställ, från lathafviken
 till lathafviken. Med lathafviken från lathafviken
 och lathafviken, och kunde sig kunniges lathafviken, att
 alla vil, man kann kunniges lathafviken, och
 alla vilthafviken kunniges att den som satt i
 och kunniges lathafviken i samma kunniges

[illegible]

Wärdelöser, i det en som har V.
är, 1898.

utöfver vägarne. För att förhindra utveckling
för detta område. Men utvecklingen i väst
välter betydligt fram och lyfter sig till
signaler, men överallt utöfver vägarne li-
man på detta tillkommlaster, som de fört
att behålla till yttre så inkomstbringande
möjlig. Båda har gjort rikt resultat för
värdet och överallt värdet för förbrukare
och jag vill nu berätta om min föraktbara
faj. Vårde med en bit av modell 1938. Jag för
komma på som för 25 år sedan förbrukstom-
me var följande även denna gång, och det för
värdet som för 25 år sedan värdet fram till
förbruksthemmen har nu blivit elektrisk
tak och moderna förbruksthemmen med
hastighet av 90 km. i timmen. Men denna
fanns den inga nödiga värdet och värdet
värdet på att för framman fram. Så var
tid av förbruksthemmen stod värdet
av alltomheter av olika artmodeller, för
bilar, bussar, paket och lastbilar,

med paragerare och gods från alla delar
av världen, och dessa handelsvarer har nu
fäkt en sådan omfattning så även ha
ben och grisar, är inte på en och annan
kun istället att.

M. 9049.

Wagö den 16 Juni 1943

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Folkminnesarkivet

Stungöfars 8.

Samuel.

Edna Arvids dotter den 15. ds. tillkännagift
och inbetalat bemyndighet och får jag här
med meddela, att jag är vilig godtaga
i synnerhet beloppet på 10. för överskrida till
ning ang. tillräckligt första skade, och får
då samtidsvis meddela att jag har beviljat
därut vilkåren i en ännu pågående
Dammars bänk.

Medtogs den 15. ds. avskickas Edna 17. Åker hörs
S. Arvids dotter, och beviljas,

Stungöfars 8.

Stungöfars 8.

Stungöfars 8.

Wagö